

§. 12. *Иисусъ кръщава въ Іудея и Іоаннъ го исповѣда че е Мессія.*

Като тръгнѣхъ Іисусъ отъ Іерусалимъ, не са върнѣхъ въ Галилея, но останѣхъ въ Іудея, и като дойде въ прѣдѣлытъ на Іорданъ, наченѣхъ да кръщава кръщеніето съ вода и духъ, което той прѣди малко истълкува на Никодима, а Іоаннъ го прѣдвѣзвѣсти. Туй тайнство ученицытъ повече вършехъ; а той собственно са занимаваше да учи и да проповѣда. И толкози множество народъ са стичаше отъ ввредъ за да приеме кръщеніето му, щото ученицытъ Іоанновы му позавидѣхъ, както го и показахъ съ прикаскытъ си, които хортувахъ за туй на Іоанна; но той като имъ отговори, рече имъ: „Азъ не съмъ Мессія, но предтеча и другаръ на женихътъ, защото той е женихъ, а азъ пріятель на женихътъ.“ (Іоан. г. 22.).

§. 13. *Иисусъ поучава Самарянката че трѣба да слугуваме Богу съ духъ и истина.*

Като чу Іисусъ че Іоаннъ кръстителъ е запрѣнъ споредъ заповѣдта на четвероначалникътъ Ирода, отъ страхъ да не бы смъртнытъ му врагове, Фарисейтъ, да изработѣхъ да са запре и той отъ Пилата зарадъ многото при него стичанье на народътъ, рѣши са да мине въ Галилея, която бѣше подъ властѣта на Филиппа, дѣто Пилатъ нѣмаше никаква власт. Като вървѣше, спрѣ са да си почине близо при градецътъ Сихаръ, който бѣше населенъ отъ Самаритяны, и като сѣднѣхъ при Іакововътъ кладенецъ, проводи ученицытъ си въ градътъ за да купѣхъ храна. Въ тѣхното отсъствие, дойде отъ градътъ жена, за да налѣе